

РЕШЕНИЕ

№ 875

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02/04/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12217** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от С. Н. В., против решение от 09.09.2021 г. на Софийския районен съд, постановено по НАХД № 15128/2020 г., НО, 7^{-ми} състав, с което е потвърдено издаденото от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ Наказателно постановление № 42-0001914/06.10.2020 г., с което на касатора на основание чл. 178в, ал. 5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ.

В жалбата е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение, тъй като същото било постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. иска се неговата отмяна и отмяна на процесното наказателно постановление.

В съдено заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Касаторът е санкциониран за това, че на 21.09.2020 г. около 13:20 ч., по ул. Л. шосе, на около 200 метра след кръговото движени на промишлена зона в [населено място], с посока на движение към [населено място], като водач на товарен автомобил М. с рег. [рег.номер на МПС] от кат. N 2, лична собственост, е извършвал обществен превоз на товари за собствена сметка по маршрут [населено място] до [населено място]. При извършена проверка от служители на РД „АА“ [населено място] било установено, че същият е бил без удостоверение за психологическа годност.

Съгласно писмо рег. № 10-00-56-334/20.05.2021 г. на РД „АА“, придружено със справка от регистъра на психологическите изследвания на водачите се установило, че на С. Н. В. било издадено удостоверение за психологическа годност № 168638(О) от 18.02.2013 г., валидно до 18.02.2016 г.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 279398/21.09.2020 г., въз основа на който е издадено НП № 42-0001914/06.10.2020 г., с което на основание чл. 178в, ал. 5 ЗДвП на С. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ.

За да потвърди процесното наказателно постановление съставът на въззивния съд е проверил описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и е приел, че касаторът безспорно е извършил вмененото му нарушение. В хода на административнонаказателното производство решаващият състав на СРС не е констатирал допуснати процесуални нарушения и е направил извод за материална и процесуална законосъобразност на правораздавателния акт.

Решението е правилно. Съдът е установил релевантните по делото факти въз основа на допустими и относими доказателствени средства, като съставомерните признаци на нарушението са субсумирани правилно под относимата правна уредба. Нормата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания, въвежда задължение при всяко постъпване на работа и при извършване на дейността като водач на таксиметрови автомобили или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата да представят удостоверение за психологическа годност. Няма спор по фактите по делото, като не се спори, че: на посочените в НП дата и място касаторът е извършвал обществен превоз на товари; че при извършена проверка от контролни органи същият не е представил удостоверение за психологическа годност; издаденото на касатора удостоверение е било валидно до 18.02.2016 г. Въз основа на тези факти решаващият състав на въззивния съд е извел правилен извод за безспорна установеност на вмененото му нарушение. Санкцията за неизпълнение на задължението по чл. 8, ал. 1 от Наредбата се съдържа в разпоредбата на чл. 178в, ал. 5 ЗДвП - наказва се с глоба в размер 500 лв. водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност. Налице е фактическият

състав за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора, като правилно са посочени както релевантното негово виновно поведение (изразяващо се в бездействие), така и нарушената разпоредба. Санкцията е определена съобразно предписанията на закона, поради което не е налице юридическа възможност за ревизирането ѝ.

С оглед липсата на конкретни касационни основания и бланкетните оплаквания, наведени в жалбата, съдът намира, че, имайки предвид и изложеното по-горе, решението на СРС е правилно и не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.09.2021 г. на Софийския районен съд, постановено по НАХД № 15128/2020 г., НО, 7^{-ми} състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.